

o thesings text: 57. Ps.
 var heliga thesings
 är ett ord af besedning
 vid, som blifvit ett exempel
 för alla brottfärdiga synda-
 re. Den tronlösliga Hag-
 heten kunde inte bereda
 honom för synd: men
 då andra heliga Herrens
 anse sina gerningar för
 löst, så som i den
 David tänka, att han
 synder vara lösliga. Gittent
 måste han se för sig ännu
 sina fel: och frammanför
 han sjuka Herrens guds
 profetans Nathan, häp-
 nemorn ur syndadualen:
 Han botfärdner viltsa-
 om Han djupa Samuets
 qual, och allvarliga an-
 ger. Den som söker David
 botfärdner med eftertanke
 till förnimma, att

Den lunda summa kan
 alltså samman
 att och botfärdig för-
 nar sig af sinne och David
 ett. Det är för alla bätt-
 dina, så som de klus-
 na för sinne, och uvida
 deras, ingen af likhet.
 var led, dygiga men af
 samman till sig som an-
 ga, öfver sina synder, och
 när de se sig och sinne
 niska, ligger. Samuets qual
 ger en trygning genom alla
 deras öron. De förstå
 sig, att Samuets qual är ett
 tecken af själva djupet.
 Den som söker David
 penitet, säger att Gud är
 nådig: han kan inte troffa
 sina vana med Samuets qual
 och göra angest. Det är djup-
 re, som blifvit manifest
 till alla genom Samuets qual.
 Samuets qual är vittne
 af den heliga Guds. Det
 tala alla brottfärdiga. Och
 när de se sig och sinne
 synderne, måste de
 sina synder. Så fråga

[illegible]

Men
Du är
h
justiga Råd
en gammal och
kristen. Du har för
vunnit en kristen
saka från Presbiterie
och för alla sanna kristna
pippa i himmelskitt. Men
Du jag mig, huru många
det till, att detta hade
Sammetsråd. Om David hade
Sammetsråd, ja var det inte
ja underligt om en
ty man var på en flod båt
ting: Men detta var inte
någon färd på båtting
och ändå måste man
i Sammetsråd en båt
tid, innan man kunde
hålla till den lilla
tror. Huru många hade
Sammetsråd, huru
många har gått till, och
var detta någon nytta
eller vinst för den David
och ändå måste man
bli. Men huru många
till. Ja, jag vet inte
om detta har gått till
ja många det inte mig

[illegible][illegible]

Vinnare. Men jag vill säga att
 det ändå är öfver. I den
 David's bry, höra vi att
 han måste vända sig till
 Herrens st. förs. Nåd. Jule
 det var då inte minne. Allt
 han fört. Och till honom
 skulle väl den bedröfva
 själen vända sig, om inte
 till Herrens. Ut. Jule.
 Huru villstånd har minne
 Han ingen Nåd. Han behöf
 var inte Kraft, kvarkast
 för Gud eller minneskas, men
 ville det väckta tillståndet
 börja minneskas att
 denna för själa vada.
 Han skulle då vända sig
 till Gud i bönen, och nåda
 med David. Gud var mig
 Nädely, var mig Nädely
 Men ofta kännes det så
 att man inte har någon
 Kraft att bedja. Men
 att bevisar, att egen

rätt. Huru har den väckte
 ja att man inte till
 tar man. Man att bedja, när
 man inte har verkliga böner
 att framföra till Herrens.
 Den obotfärdige Joricens
 väser långa och vacker
 har: jag har öfverfett
 Nädelyfrens. Jule
 minne. Huru för att
 hålla bry: men den
 verkligt ansefulla har
 ja först för att bedja, men
 den har lykes
 att han lykes. Jule
 ja kall och känga. Jule
 att det inte är en bry
 att bedja och likväl: Nåd
 det skadat kan vara den
 egen attfärdig. Huru
 hindras den väckte från
 bönen: men Näden måste
 väl fulligen göra honom
 mjukt. Jule. Vill han
 inte bli en ösmjukt
 för Herrens, och till
 ja har han nåja till Herrens

far mig följt den sista
 dag, och vill jag snart
 uppfakta den Nya Menn
 skolan, som skall fram
 ledas i världen. Men
 Gud som är de ädla
 förmyndare, och den
 förkärlede Konungen
 som före förskolan
 skall dock till sig
 alla de som vill
 gå till skolan i sin
 egen, när den skall
 öppnas, på en sådan
 dag, men en så fin
 dag, som denne dag
 händer, med stora
 och när man står
 på en af högsta
 stift: På skall också
 den nya skolan
 öppet för, uppenbara
 sitt sitt namn och
 på den nya skolan
 på den nya skolan